

toneel

Maatschappij Discordia Stanislawski 1

door Marijn van der Jagt

'Wat staan jullie toch allemaal "alsof" te doen,' zegt Annette Kouwenhoven, die vanaf de zijlijn een tijdje haar medespelers heeft

gadeslagen. Een geestig getimede opmerking, want de vier andere acteurs deden eigenlijk niet zoveel. Op de bijna lege speelvloer stonden ze wat te dralen of te leunen of te frummelen met een jas. Maar het aardige is dat Kouwenhovens observatie de kern raakt van deze nieuwe voorstelling; een sprankelend openbaar onderzoek naar wat nou 'echt' en 'natuurlijk' gedrag is op het toneel en wat niet. Na een korte overdenking pareert acteur Jorn Heijdenrijk de alsof-opmerking dan ook met de tegenwerping 'Heb ik hier ooit iets anders gedaan?'

In *Stanislawski 1* toont Maatschappij Discordia maar weer eens dat de groep excelleert in aftastend, duidelijk geïmproviseerd theater waarbij de spelers in losse, soms halve zinnen en onafgemaakte anekdotes een greep doen uit een omljnd gedachtengoed, in dit geval de geschriften en ideeën van Konstantin Stanislawski, de grondlegger van het ingeleefde en 'natuurlijke' acteren. Het vijftal op het toneel is zo goed op elkaar ingespeeld dat geen halfslachtig gebaar, geen gemompelde ingeving onopgemerkt en onbeantwoord blijft. Als instrumentalisten in een jamsessie nemen ze elkaar mee in vertragingen en versnellingen, emotionele verhevingen en gezamenlijk stilvallen. En als de improvisatie verslapt, voldoet de uitroep 'We zitten we vast!' om een nieuwe hoek om te slaan. Intelligent en lichtvoetig analyseert Discordia de beginselen van het toneelspel. En dat is genieten geblazen. T/m 28 januari in Frascati, Amsterdam, www.discordia.nl